

peaks ennast temma jure heitma. Josef
ehmatas selle peale wägga ärra, ja ütles
temmale. Wata, mo Josefand on keif
minno Holets ja mo Kae alla annud,
mis temmal ial on; ja ühtegi ep olemin-
nule keeldud keigest temma Moia-
Ustia-dest, muud kul sinna oled keelatud
Ustjaks arwata, sepärrast et sa temma
Maene olled; ja kuida peeksin minna
sedda suurt Kurja ja Patto
Jummala wasto tegge-
ma!

§. 249. Se jät sedda Puhko nendasam-
moti; agga Potlwari Maene panni om-
ma Aega rähhele; ja kui Josef üksford
üksi Suppa tulli, omma Teggemissi teg-
gema, ja muud Perre-Rahwast keddagi
Koddo ei olaud, siis ta hakkas temma
Kuest finni, ja ütles: Nagga mo jures!
Joseppi Melest olli se wägga hirmus Us-
si; temma ei teadnud muud Nou, kui et
ta omma Kuub Seljast mahhalaskis, ja
pögge-

pöggenes isse U'sest wälja Que, ja se
Kuub jäi ta Perrenäse Kätte wahhele.

§. 250. Sesamma kurri Innimenne
hakkas se peale wahjuse hüüdma, ja
suurt Kärta teegema, ja kutsus omma
Perre-Rahwast kofko, ja ütles neile, et
Josef tedda wägasi tahtnud ärranarrida
ja ennast temma jure heita; agga temma
olleks hakkand küssendama, siis olleks ta
lõnud karta, ja pöggenend ärra, ja
jätnud se Hirmoga omma Kuegi temma
jure mahha. Nendasammoti räkis ta ka
omma Mehhele, kui se Wäljast Rojo
tulli. Ja et se Sü foggonist temma
peale ei piddand langema, siis ta ütles
omma Mehhele: Se Ebreä-Sullane,
kedda sinna meie jure olled tonud (§. 28.)
tahtis sedda minnoga tehha. (Ebreä-
Mehheks nimmeta i Joseppit sepärrast,
et temma Ebreä-Reelt räkis §. 79.)